

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Marie FRA: Andresen, Kresten

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Marie FRA: Andresen, Kresten", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 48. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000058.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kære Søster Misse!

I Dag er jeg ikke god til at skrive. Jeg har staaet Vagt hele Natten; men jeg vil søge at skildre Dig, hvordan Julen er gaaet hernede i Frankrig. Den officielle Del af Julen holdt vi den 22., mens vi endnu laa i Reserve i Cuy. Den begyndte med, at vi gjorde julerent i Kvartererne, fjærnede den værste Smadder o. s. v.

Endelig langt om længe fik vi opdrevet et Par Grankviste, og et Geni af en Snedker fra Altona paatog sig at lave et Juletræ af en tyk Gærdestav.

Løjtnanten inspicerede den selv, og han sa' den var god, og saa var den god, selv om den mere lignede et Fugleskræmsel. Men til almindelig Glæde kom saa en. slæbende med et Fyrretræ, som han havde kapret sig i Skoven. Det blev pyntet med Kiks og røde Papirstrimler.

Kl. 4 gik det til Kirke, hvor et indøvet Kor sang »Stille Nacht«, og den vidunderlig skønne Melodi »Wir treten zum beten«. Derpaa holdt Løjtnanten en Tale med al mulig Effekt og det var den Kirkegang. Bagefter gik vi ned i en pyntet Lade, hvor hver Soldat fik nogle »Liebesgaben« og et Bæger Puns af en saadan Beskaffenhed, at den øjeblikkelig røg i Landevejsgrøften.

Af »Liebesgaben« var der følgende: 16 Cigarer, Cigaretter, en Shagpipe, Shag, Brystsukker, Honningkager, Skraå, Sæbe, et Haandklæde (Borddug?). Alt rygeligt og tyggeligt blev straks foræret bort, og Brystsukkeret fik Sous. Senere fik vi en underlig Ret, som kaldtes »Backobs.t mit Pflaumen«.

— Lille Juleaften samledes vi, en Del Danskere, 16 i alt, og saa holdt vi en rar lille Julefest, hvorved vi sang de kære Julesalmer og læste Evangeliet.

Da jeg kom hjem fra det, var Mors Brev kommet med det sørgelige Budskab. Jeg kan slet ikke forstaa, at jeg ikke s. 49skal se Søster Ingeborg mere, og at der nu er et Hul i vor Række. Gid det maa blive det eneste. Trange Tider langsomt skrider. Men engang maa disse forfærdelige Tider dog faa en Ende, og saa samles vi som i gamle Dage, een mindre, men jeg tænker i større Inderlighed . . .